

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dany Kostkové a soudkyň JUDr. Evy Szépeové a Mileny Tatičkové v exekuční věci oprávněné **MIDAS INVEST s.r.o.**, IČ 27249689, se sídlem Popelákova 24, Brno, zastoupené Mgr. Markem Indrou, advokátem se sídlem Brno, Čechyňská 16, proti povinnému **K** [REDAKCE] **Š** [REDAKCE], IČ [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], pro **3.864.386,06 Kč s přísl.**, o návrhu povinného na zastavení exekuce, odvolání povinného do usnesení Okresního soudu v Mělníku ze dne 11. dubna 2011, č.j. 16 EXE 1979/2010-42,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

Odvoláním napadeným usnesením zamítl soud prvního stupně návrh povinného na zastavení exekuce s odůvodněním, že návrh není opodstatněný za situace, kdy v rámci konkurzního řízení povinný nevyužil možnost přihlášenou pohledávku popřít, mj. i z důvodů, které uvádí ve svém návrhu na zastavení exekuce – tedy, že pohledávka již byla uspokojena. Okresní soud dovodil, že pokud povinný nevyužil tuto obranu v řízení konkurzním (přičemž k přezkumnému jednání byl řádně předvolán a bez omluvy se nedostavil), nemá tato obrana v exekučním řízení místo. Uvedl, že lze připustit, aby se dřívější úpadce při nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce na jeho majetek na základě exekučního titulu, jímž má být (ve smyslu § 45 odst. 2 ZKV) seznam přihlášek, ubránil tvrzením, že konkrétní seznam přihlášek nemůže být exekučním titulem, jelikož jako úpadce byl vyloučen z účasti na přezkumném jednání. Soud výkonu rozhodnutí potom prověří, zda z pohledu výše popsaného jde o námitku opodstatněnou. Povinný, který měl do skončení konkursu vedeného na jeho majetek možnost popřít pohledávku, tak neučinil. Proto soud prvního stupně dovodil, že mu tato obrana v rámci exekučního řízení již k dispozici není.

Proti tomuto usnesení podal povinný v zákonem stanovené lhůtě odvolání. Argumentoval, že exekuce nemůže být nařízena pro neexistující pohledávku, že pohledávku zaplatil v roce 1992 a je zde důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1, písm. g) o.s.ř. Namítal, že v průběhu konkurzního řízení se k pohledávce písemně vyjádřil. Vyjádření ze dne 14.6.2007 zaslal správci konkurzní podstaty a v kopii konkurznímu soudci. Poukazoval na to, že konkurzní soudce nepřipojil ke zjištěné pohledávce poznámku o jeho nesouhlasu s přihlášenou pohledávkou. Uvedl, že mu není známo, proč správce konkurzní podstaty pohledávku uznal. Pohledávka byla do konkurzního řízení přihlášená až po prvním přezkumném jednání. O druhém přezkumném jednání nebyl informován, předvolání k němu mu nebylo doručeno, neboť se v listopadu 2000 zdržoval v zahraničí. Žádal, aby odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně změnil a exekuci zastavil.

Oprávněná žádala, aby rozhodnutí soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce bylo jako věcně správné potvrzeno.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně v intencích ustanovení § 52 odst. 1 Exekučního řádu (dále jen Ex.ř.) a ustanovení § 212, věty první o.s.ř., § 212a odst. 1,5 o.s.ř a dospěl k závěru, že odvolání povinného není důvodné.

Odvolací soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vyšel ze soudem prvního stupně správně zjištěného skutkového stavu, který doplnil opakováním důkazu obsahem spisu Krajského soudu v Praze sp.zn. [REDAKCE].

Z obsahu přezkoumávaného spisu je nesporné, že exekuce na majetek povinného byla k návrhu právního předchůdce oprávněně nařízena rozhodnutím Okresního soudu v Mělníku ze dne 29.4.2010, č.j. 16 EXE 1979/2010-16 a to podle vykonatelného výpisu ze seznamu přezkoumaných a přiznaných pohledávek ze dne 24.2.2010 v konkurzním řízení vedeném u Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 3.864.386,06 Kč s příslušenstvím. Proti usnesení o nařízení exekuce se povinný neodvolal, usnesení nabylo právní moci dne 31.7.2010.

Podáním ze dne 18.10.2010 navrhl povinný zastavení exekuce s odůvodněním, že vymáhaná pohledávka včetně příslušenství byla uhrazena v roce 1992, o jejím přihlášení do konkursního řízení nevěděl, dalšího přezkumného jednání se neúčastnil, neboť o něm nevěděl, proto pohledávku nemohl popřít.

Oprávněná s návrhem na zastavení exekuce nesouhlasila, poukázala na to, že povinný uvádí stejné skutečnosti, které uváděl již v řízení vedeném u Okresního soudu v Mělníku pod sp.zn. 5 C 858/95.

Spisem Krajského soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE] soud prvního stupně a po doplnění dokazování odvolací soud prokázal, že na povinného byl dne 20.3.2000 podán návrh na prohlášení konkursu. Konkurs byl pravomocně prohlášen dne 9.7.2000, správcem konkurzní podstaty byl ustanoven Ing. I. [REDAKCE] J. [REDAKCE]. První přezkumné jednání se konalo dne 17.8.2000. Zvláštní přezkumné jednání bylo nařízeno na den 11.12.2000. Jednání byl přítomen správce konkurzní podstaty, povinný byl k jednání předvolán z adresy svého bydliště [REDAKCE], [REDAKCE], což prokazuje doručenka na čísle listu 91. Povinný nebyl zastižen, byla mu zanechána výzva. Zásilku si v úložní době nevyzvedl, proto byla vrácena odesílateli. Povinný se ke zvláštnímu přezkumnému jednání nedostavil. Pohledávka, která je předmětem exekuce, nebyla popřena. Na seznam přezkoumaných a přiznaných pohledávek byla zapsána ve výši 4 049 556, 90 Kč, z rozdělované podstaty byla uspokojena co do částky 185.170,84 Kč, neuspokojena zůstala ve výši 3 864 386,06 Kč.

Z obsahu přípisu adresovaného v červnu 2007 konkurznímu soudu, kterého přílohou byl přípis adresovaný správci konkurzní podstaty, je prokázáno, že povinný žádal soud o sdělení, jak bude ohledně „této fiktivní pohledávky“ nakládáno.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 18.12.2008 č.j. [REDAKCE] byl konkurz na majetek povinného po splnění rozvrhového usnesení zrušen. Usnesení nabylo právní moci dne 27.1.2009.

Podle § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané.

Vzhledem k odvolací námitce povinného, že seznam přezkoumaných a přiznaných pohledávek nemůže být exekučním titulem, neboť pohledávka, která je předmětem exekuce, byla zaplacená v roce 1992, předtím než byl soudem nesprávně vyloučen z možnosti účastnit se přezkumného jednání a pohledávku popřít a když konkurzní soud do seznamu pohledávek nezapsal jeho popření pohledávky, zabýval se odvolací soud otázkou, zda povinnému přísluší v exekučním řízení obrana, spočívající v tvrzení, že výpis ze seznamu přezkoumaných a přiznaných pohledávek nemůže být exekučním titulem, neboť pohledávku zaplatil v roce 1992 a postup soudu v konkurzním řízení mu pohledávku neumožnil popřít a dospěl ke stejnému závěru, jako soud prvního stupně, že nikoliv.

Podle § 21 zákona č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění platném v době probíhajícího konkurzního řízení (dále jen ZKV) k přezkoumání pohledávek přihlášených v rámci konkurzního řízení nařídí soud přezkumné jednání; správce a úpadce k němu předvolá obsílkou doručovanou do vlastních rukou s poučením o nezbytnosti jejich účasti. Úpadce (kterého konkurzní soud k přezkumnému jednání předvolává stejně jako správce konkursní podstaty obsílkou doručovanou do vlastních rukou s poučením o nezbytnosti účasti - srov. § 21 odst. 1 větu první ZKV) může být při přezkumném jednání zastoupen. Nezúčastní-li se nezastoupený úpadce přezkumného jednání, zváží konkurzní soud, zda má být jednání i tak uskutečněno, u vědomí, že zásadně neexistují překážky, jež by tomu bránily. Při přezkumném jednání přítom ani tak nejde o přítomnost úpadce jako účastníka řízení, ale spíše jako osoby, která může podat vyjádření ke sporným případům (ke sporným pohledávkám jeho věřitelů). Podle § 23 odst. 1 ZKV právo vyloučit určitou (přihlášenou) pohledávku z uspokojení v konkursu (za trvání konkursu) přiznává zákon (prostřednictvím popěrného úkonu, jenž musí být projeven při přezkumném jednání) pouze správci konkursní podstaty a ostatním konkursním věřitelům. Přezkumné jednání je v pojetí zákona o konkursu a vyrovnání vnímáno jako zvláštní soudní jednání, při kterém jediné lze účinně přezkoumat přihlášené pohledávky konkursních věřitelů. Účastník konkursního řízení (konkursní věřitel nebo úpadce), který ač byl k přezkumnému jednání včas a řádně předvolán, a k přezkumnému jednání se bez omluvy nedostaví, zmešká soudní rok, a tím se připraví o možnost popřít přezkoumávané pohledávky, neboť prominutí zmeškání lhůty není přípustné, což plyne z dikce § 66b odst. 4 ZKV. Podle § 23 odst. 1 ZKV pohledávka se pokládá za zjištěnou, byla-li uznána správcem a nebyla-li popřena žádným z konkursních věřitelů. Popření pohledávky úpadcem se poznamená v seznamu přihlášených pohledávek, ale nemá pro zjištění pohledávky význam.

Z ustanovení § 45 ZKV se pak podává, že zrušením konkursu zanikají účinky prohlášení konkursu uvedené v § 14 odst. 1 písm. a/ až e/, g/, i/ a l/; platnost a účinnost úkonů provedených v průběhu konkursu tím není dotčena (odstavec 1). Na základě seznamu přihlášek lze pro zjištěnou pohledávku, kterou úpadce výslovně nepopřel, po zrušení konkursu vést výkon rozhodnutí na úpadcovu jmění (odstavec 2).

V přezkoumávané věci nastala situace, kdy povinný byl ke zvláštnímu přezkumnému jednání předvolán. Soud v době konání přezkumného jednání měl k dispozici doklad prokazující řádné a včasné obeslání povinného, takže mu nic nebránilo zvláštní přezkumné jednání provést (NS ČR 29 Cdo 2917/2007).

V exekučním řízení tvrzenou námitku závady v doručení povinný v řízení před konkurzním soudem neuplatnil, stejně tak jako nepožádal konkurzní soud, aby do upraveného seznamu přihlášených pohledávek zapsal jeho popření pohledávky. Pokud povinný v exekučním řízení tvrdí, že tak učinil přípisem adresovaným konkurznímu soudu dne 15.6. 2007, jehož přílohou byl přípis adresovaný správci konkurzní podstaty dne 14.6.2007, nelze než konstatovat, že toto tvrzení povinného nemá reálný podklad. Z obsahu podání ze dne 15.6.2007 vyplývá, že povinný sdělil soudu, že mu posílá přípis adresovaný správci konkurzní podstaty a že žádá o sdělení, jakým způsobem bude ohledně „fiktivní pohledávky“ postupováno. Citovaný přípis nelze pokládat ani za návrh, aby soud do seznamu přihlášených pohledávek zapsal jeho popření pohledávky.

S ohledem na shora uvedené je třeba ztotožnit se se závěrem soudu prvního stupně, že v exekučním řízení již nelze použít obranu, kterou měl povinný uplatnit do pravomocného skončení konkurzního řízení (NS ČR 29 Cdo 2917/2007). Soud není v exekučním řízení oprávněn přezkoumávat věcnou správnost podkladového rozhodnutí, je jeho obsahem vázán a je povinen z něj vycházet (NS ČR 20 Cdo 4762/2007). Případné vady nalézacího řízení (byť i skutečně existovaly) se do exekučního řízení nepřenášejí.

Odvolací soud s ohledem na shora uvedené rozhodnutí soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce jako věcně správné podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

O nákladech řízení odvolací soud nerozhodoval, neboť ustanovení § 88 odst. 1 Ex.ř. takové rozhodnutí svěřuje soudnímu exekutorovi, který náklady exekuce vyčíslí v příkazu k úhradě nákladů exekuce.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **je dovolání přípustné**. Dovolání lze podat do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně.

V Praze dne 1. prosince 2011

Za správnost vyhotovení:
Davídková Ivana

JUDr. Dana Kostková
předsedkyně senátu, v.r.